

Aleksandra Samulinen, s.s. Parppinen. S. 23. IV. 1890 (u.l.) Puhjavan Luurijärvi.

D:n tati ^{s.s.} Henri Parppinen (isän isar.) ^{Henri} maim. Philippi

Mokovainu. Hän ^{toistin} ~~muutalla~~ ^{toistin} ~~niin~~ ⁿⁱⁱⁿ ~~rukouksi~~ ^{rukouksi} ja ainali katseli taivaalle, tähtien niiden perustella hän muusti tuloksi tapahtumia (m.m. kumpi puoli jota -aikoina taistelussa voitti). Tähtien ja muitten luomusmerkkin (aurinkomerkki y.m.) perustella hän myös muusti säätä sekä mil-
lainen ^{siis} ~~ruodun~~ ^{puolesta} ~~siis~~ ^{oli} edestä. Kun hän kulki las-
ten kanssa, niin hän muusi näitä suur. tapaan: Kun kuljet ~~3 km~~
toisin henkilöi kanssa eikä tämä 3 km:n matkalla yhtään pu-
koile, niin erkane hänestä, sillä hän ei ole silloin tavallinen
ihminen. — Oli oikein muuten äänellä itkemään. Kun kylässä oli
häät tai hautajaiset, niin hänet aina kutsuttiin äänellä itkemään.
Kun ^{kylässä} ~~joku~~ ^{tehtiä} ~~tai~~ ^{kuului} sairastui, niin häntä kutsuttiin pa-
rantamaan, hän puhui mulaan, pani staimun korvun tai sieraimiin
staimun. Kun hän tuni, että staimun on ampunut, niin hän teki suu-
raavan loitsun:

Kylä minä tunnu tuulen nymyyn

Missä on tuuli tuutettu

On alla alakiven

Pajupukko persiessä

Kato nyötti, pyy imetti

Nolli tuuli taivassella

Talvi taivosen navalla.

A muistaa tätiaän vain hyvältä.

Danila Kuirikoff

Näki naisia, joiden perustella tiisi, koti talon tuoli. Henriä käytettiin
parantajana. — D:n tytär ^{meni} ~~siis~~ ^{isänsä} ~~siis~~ ^{hupaa} ~~siis~~ ^{hupalla} naimisiin sellaisen henkilön
kaussa, josta hän ei pitänyt, ja Danila voiti niin, että tytöltä